

Những dịch vụ giúp nạn nhân còn sống sót của nạn buôn người

Khi một người sống sót thoát ra được hoặc rời bỏ được tình trạng buôn người, người đó có thể tìm đến các dịch vụ hỗ trợ khác nhau, bao gồm:

- Thực phẩm / Quần áo
- Nhà ở
- Dịch vụ Hỗ trợ và Tư vấn
- Trợ giúp của tiểu bang và liên bang
- Trợ giúp của cơ quan di trú
- Điều trị y tế
- Giáo dục
- Kỹ năng tái hòa nhập cuộc sống
- Trợ giúp và đại diện tại tòa án

Những trở ngại trong việc Tìm kiếm Hỗ trợ

Hiểu được suy nghĩ của nạn nhân buôn người rất quan trọng để giúp họ khôi phục lại cuộc sống của mình. Tuy nhiên một nạn nhân có thể phải đối mặt với nhiều sự cản trở trước khi tìm kiếm sự giúp đỡ.

- Văn hóa và ngôn ngữ
- Thiếu sự tin tưởng
- Không có giấy tờ / sợ bị trục xuất
- Sợ nhân viên thi hành luật pháp
- Thiếu hiểu biết về dịch vụ, quyền lợi, và pháp luật
- Sợ bị kẻ buôn người trả thù
- Xấu hổ và sợ bị kỳ thị
- Từng bị lạm dụng tình cảm, tình dục, hoặc thể xác
- Từng phải trốn chạy (hoặc hiện đang trong tình trạng chạy trốn)
- Có sự hiện diện của người bạn trai hoặc bạn gái lớn tuổi hơn
- Nghiện ma túy
- Có liên quan đến tổ chức tội phạm
- Lẩn trốn hoặc thiếu quan tâm về các hoạt động trước đó
- Bị tổn thương tâm lý
- Không thể dứt khoát được tình cảm với người làm tổn thương mình (Hội chứng Stockholm)

Quý vị có thể làm gì

Nếu quý vị là nạn nhân của nạn buôn người và cần được giúp đỡ, hãy gọi đường dây khẩn cấp của quốc gia về Nạn buôn người tại 1-888-3737-888. Quý vị sẽ được kết nối với các cơ sở tại địa phương để nhận được giúp đỡ bằng ngôn ngữ mình. Để báo cáo các hành vi đáng khải nghi trực tiếp đến nhân viên công lực thuộc quận Santa Clara County, vui lòng gọi 1-408-918-4960 hoặc gửi email đến: humantrafficking@sheriff.sccgov.org

Những gì sẽ xảy ra khi báo cáo

Quý vị sẽ được nói chuyện với một chuyên gia đã được huấn luyện.

Các cuộc gọi đến đường dây nóng của quốc gia được thực hiện 24 giờ, 7 ngày một tuần, 365 ngày một năm. Đường dây không phải là một cơ quan chính phủ, lực lượng cảnh sát, hoặc cơ quan xuất nhập cảnh.

Quý vị sẽ được hỏi các câu hỏi như người nào, điều gì, khi nào, ở đâu, vv Quý vị có thể lựa chọn để lại danh tánh của mình và thông tin để liên lạc lại hoặc chọn ẩn danh. Quý vị có thể không bao giờ biết sự thật về những điều gì mình báo cáo, nhưng việc xác định và báo cáo việc buôn người là trách nhiệm của mọi người.

Để biết thêm thông tin:

<http://www.southbayendtrafficking.org>

Buôn người

Nhận biết các dấu hiệu cảnh báo

Báo cáo nạn buôn người là trách nhiệm của mọi người chúng ta. Quý vị có thể nhận ra những dấu hiệu cảnh báo không? Hãy giáo dục chính mình để có khả năng cứu được một mạng người.

Buôn người là chế độ nô lệ thời hiện đại

Buôn người là một hình thức hiện đại của chế độ nô lệ đang xảy ra và phổ biến ở Hoa Kỳ, tiểu bang California, và ngay tại trong vùng Vịnh. Đó là một trong các ngành công nghiệp tội phạm lớn nhất thế giới và phát triển nhanh nhất. Nhiều nạn nhân của hoạt động buôn người bị buộc phải tham gia vào mại dâm, khiêu dâm, hoặc nhả múa khiêu dâm. Nhưng nạn buôn người cũng xảy ra trong các hình thức khai thác lao động, chẳng hạn như làm tôi tớ gia đình, làm việc nhà hàng, làm việc tại hãng xưởng bóc lột sức lao động, hoặc làm công việc nông nghiệp của di dân. Những kẻ buôn người không phân biệt những nạn nhân; mục tiêu của họ bao gồm cả trẻ và già, đàn ông và phụ nữ, và người từ mọi bối cảnh.

Sử dụng vũ lực, gian lận và cưỡng bức là những phương tiện của kẻ buôn người áp đặt lên nạn nhân của chúng với mục đích buộc làm nô lệ, bắt lao động cực nhọc, hoặc gán nợ.

Vũ lực – Hăm hiếp, đánh đập, giam giữ

Gian lận – Hứa hẹn giả dối về một công việc tốt, nhà cửa, tình yêu và tình bạn đồng hành, hoặc về một cuộc sống tốt đẹp hơn

Cưỡng bức – đe dọa ép buộc một người hoặc một gia đình, cô lập, ngược đãi tâm lý, gán nợ; thu giữ hộ chiếu hoặc giấy chứng minh, tước đoạt thực phẩm hoặc nhu cầu cơ bản của một người.

Các nạn nhân của nạn buôn người có thể được tìm thấy trong:

- Thương mại tình dục
- Trong gia đình (người giữ trẻ hoặc giúp việc)
- Cơ sở xây dựng
- Nông nghiệp hoặc dịch vụ cảnh quan
- Khách sạn hoặc ngành công nghiệp du lịch
- Dịch vụ vệ sinh
- Dịch vụ nhà hàng
- Nhà máy
- Ăn xin

Những suy nghĩ sai lầm và thực tế

Suy nghĩ sai: Buôn người liên quan đến việc di chuyển từ nước này sang nước khác.

Thực tế: Buôn người xảy ra không cần đến sự di chuyển.

Suy nghĩ sai: Buôn người chỉ xảy ra cho những phụ nữ trẻ.

Thực tế: 80% nạn nhân bị buôn bán là phụ nữ và 50% là trẻ em, nhưng đàn ông và phụ nữ ở mọi tuổi đều bị buôn bán.

Suy nghĩ sai: Những kẻ buôn người là thành viên của các tổ chức tội phạm.

Thực tế: Những kẻ buôn người có thể là một phần của các tổ chức tội phạm lớn, băng đảng, hoặc tập đoàn ma túy; buôn người đang là doanh nghiệp tội phạm lớn đứng thứ nhì, chỉ sau buôn bán ma túy. Những kẻ buôn người khác là các chủ doanh nghiệp nhỏ và cá nhân. Một số việc buôn người được thực hiện bởi chính các thành viên trong gia đình của các nạn nhân.

Suy nghĩ sai: Các nạn nhân sống sót trong nạn buôn người không phải công dân Hoa Kỳ.

Thực tế: 80% những người sống sót trong nạn buôn người ở Mỹ là công dân Hoa Kỳ. Phần lớn nạn buôn người ở Mỹ xảy ra tại New York, California, và Florida.

Suy nghĩ sai: Nạn buôn người không xảy ra trong khu phố của tôi.

Thực tế: Nạn buôn người có thể và thường xảy ra. Nó bị che đậy trong cái vẻ bình thường ở khu phố của chúng ta.

Nhận biết các dấu hiệu cảnh báo

Thiếu tự do và tự chủ

- Bị theo dõi
- Liên tục bị gọi từ một “bạn trai”
- Tập dợt những câu trả lời khi nói chuyện
- Không được kiểm soát tiền của mình
- Không được giữ hộ chiếu, giấy chứng minh, hoặc bằng lái xe

Sức khỏe tâm thần suy yếu

- Lo lắng, bị khống chế, hoang tưởng
- Tránh giao tiếp bằng mắt
- Sợ nhận sự giúp đỡ từ nhân viên thực thi pháp luật
- Mang tính phòng thủ hoặc hay tranh cãi

Sức khỏe thể chất kém

- Suy dinh dưỡng, kiệt sức, thiếu ngủ
- Có dấu hiệu thể chất bị hành hạ, vết bầm tím, vết cắt
- Hình xăm hay vết sẹo

Gợi ý những câu hỏi xét nghiệm sàng lọc

Những câu hỏi sàng lọc có thể giúp xác định các nạn nhân của nạn buôn người. Nếu quý vị nghi ngờ có sự hiện diện của một nạn nhân của tệ nạn buôn người, và người ấy đang ở một mình, quý vị có thể hỏi như sau:

- Bạn có thể rời bỏ công việc của mình nếu bạn muốn không?
- Bạn có thể đến và đi tùy ý không?
- Bạn có bị tổn thương hoặc bị đe dọa khi muốn rời bỏ đi không?
- Gia đình bạn có bị đe dọa hay không?
- Bạn có sống chung với người chủ của mình không?
- Bạn ăn và ngủ ở đâu?
- Bạn có mắc nợ người chủ của bạn không?
- Bạn có giữ giấy chứng minh và hộ chiếu của mình không? Nếu không, ai là người giữ chúng?

